

Μάρτιος 2013
έτος 39ο
άρ. φύλ. 652

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Προσκυνηματική έκδρομη Κυριακή 17 Μαρτίου σὲ Ἱ.Μ. τῆς Βοιωτίας

Ἐκκλησιασμός καὶ προσκύνηση τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Λουκά τοῦ ἱατροῦ στὴν Ἱ. Μ. Σαγματᾶ. Ἐπίσης προσκύνημα στὶς Ἱ. Μ. Αγ. Ἰωάννου Θεολόγου (Μαζαράκι) καὶ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ στὰ Βάγια.

Ἀναχώρηση 7:00 π.μ. ἀπὸ ἀρχῆς 3^{ης} Σεπτεμβρίου στὴν Ὀμόνοια. Πληροφορίες καὶ δηλώσεις θέσεων **μέχρι τὸ Σάββατο 16 Μαρτίου** στὰ τηλέφωνα: 210 52 30948, 6936 901606.

Τυρινὸ Βραδυνὸ

Σάββατο 16 Μαρτίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια

Θὰ πραγματοποιηθῆ ἑορταστικὸ Βραδυνὸ μὲ ὁμιλία τοῦ π. Ἀθανασίου Ἀτταρτ, τυρινὰ ἐδέσματα, κεράσματα καὶ ἀποκριάτικο ψυχαγωγικὸ πρόγραμμα μακρυνὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξενοφερτες συνήθειες. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἱεραποστολικὴ Ἑσπερίδα

Σάββατο 23 Μαρτίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια

Μὲ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῶν ἱεραποστολικῶν ἀδελφοτήτων.

Θὰ ἐξεταστῇ ἡ πορεία τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς στὶς ἡμέρες μας, οἱ ἐπιπτώσεις τῆς οικονομικῆς κρίσεως στὴν πατρίδα μας καὶ σὲ ἄλλες ὀρθόδοξες χώρες καὶ θὰ προταθοῦν τρόποι γιὰ τὸν καλύτερο συντονισμό τοῦ ὅλου ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Ἐθνικὴ ἐκδήλωση

Δευτέρα 25 Μαρτίου καὶ ὥρα 2:00 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια

Μὲ ψαρικὰ ἐδέσματα, παραδοσιακὰ ἔθνικα ἄσματα καὶ μὲ ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσούπρα μὲ θέμα:

«Οἱ νέοι ἐλεύθεροι πολιορκημένοι».

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς γιὰ τὴν **συνεστίαση** μέχρι τὸ **Σάββατο 23 τοῦ μηνὸς** καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Ἐνδιαφέρουσες δραστηριότητες

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμοιοῖας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροὶ, ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικαιρὴ ὁμιλία καὶ στὶς 8:00 μ.μ. μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», τηλ.: 210 52 30948.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴ νέα αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Αγ. Σπυριδῶνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερά Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τίς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη
στοὺς τηλέφωνο: 210-59 82.573.

«Φιλελεύθερη λαλιά»

Φιλελεύθερη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, φιλελεύθερη ἀλλὰ καὶ διαλεκτικὴ, ἐπαναστατικὴ ἀλλὰ καὶ παρηγορητικὴ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ λαλιά. Ἡ λαλιά αὐτὴ δὲν εἶναι ἕνας ἀπλὸς γλωσσικὸς κώδικας πρὸς καταγραφή πραγμάτων καὶ ἐννοιῶν, ἀλλὰ εἶναι ἡ ζωντανὴ ἔκφραση τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἡ φανέρωση τῶν ἐσωτερικῶν συναισθημάτων καὶ νοημάτων τοῦ ἑλληνοῦ λόγου. Εἶναι ὁ ἴδιος λόγος πού, ὄντας ἐγκείμενος στὸν ἔσω νοῦ, ἐκφέρεται μὲ τὴν ἑλληνικὴ λαλιά καὶ καταγράφεται μὲ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Ἡ ἑλληνικὴ λαλιά εἶναι φιλελεύθερη, ὄχι βεβαίως ἀσύδοτη, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐξαρτημένη ἀπὸ συμβατικὲς ἀναγκαιότητες. Ἐκφράζει τὴν ἀνυπότακτη σὲ ἐξωτερικὲς πιέσεις ἀλλὰ καὶ τὴν συντεταγμένη μὲ τὸν ἀέναο καὶ ὑπερόριο διαχρονικὸ λόγο τῆς ἀληθείας ἑλληνικῆς ψυχῆ. Εἶναι ἡ πρώτη ἀνθρώπινη λαλιά πού συνταίριασε τὸν μῦθο μὲ τὴν πραγματικότητα, τὴν πίστη

μὲ τὴν γνώση, τὸ τώρα μὲ τὸ τότε καὶ τὸ ἀπώτερο αὐριο. Εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ μοναδικὴ πού ξέφυγε ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς συμβατικότητος καὶ ἐρεῦνησε τὴν ἀρχὴ καὶ τὴν σχέση τῶν ὄντων, χωρὶς νὰ δειλιάσῃ νὰ προσεγγίσῃ ἀκόμα καὶ τὸ ὄντως ὄν.

Ἡ πνευματικὴ ὁμως αὐτὴ ἀναζήτησις τῆς ἑλληνικῆς λαλιᾶς δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ βιώσῃ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἀνθρώπινο πόνο καὶ τὴν συμφορὰ τῆς σκλαβιάς, χωρὶς ὁμως νὰ συμβιβασθῇ μὲ αὐτήν. Σὲ τέτοιες περιόδους σκλαβιάς καὶ ὑποτέλειας ἔτρωγε βεβαίως τὸ πικρὸ ψωμί τῆς πολυχρονῆς δουλείας, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως σιγόπλεκε τὸ ὄραμα τῆς λευτεριάς καὶ τῆς προόδου.

Παραστατικώτατα ὁ ἔθνικός μας ποιητὴς ἐκφράζει αὐτὴν τὴν βίωση τῆς δεινῆς πραγματικότητος ἀλλὰ καὶ τὴν κρυφὴ καρτερία τοῦ λυτρωμοῦ: «Καὶ ἀκαρτέρει καὶ ἀκαρτέρει/ φιλελεύθερη λαλιά,/ ἕνα ἐκτύπαε τ' ἄλλο χέρι/

συνέχεια στή σελ. 2

Πνευματικὰ μηνύματα τοῦ Τριωδίου

Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου Καθηγητοῦ

Αποστολὴ τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι νὰ προσκαλεῖ κάθε ἄνθρωπο στὴ σωτηρία, παρέχοντας ὅλα ἐκεῖνα τα εφόδια, τα στοιχεῖα καὶ τοὺς τρόπους, πού εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν πραγματοποίησίν τῆς. Αὐτὴ ὡς στοργικὴ μητέρα προσφέρει ἀπειρες ευκαιρίες στα παιδιά τῆς, προκειμένου νὰ τα φέρει κοντὰ τῆς καὶ νὰ τα σώσει. Ποια ἄλλωστε φυσικὴ μητέρα δε θα ἔκανε τα πάντα προκειμένου νὰ γλυτώσει τα παιδιά τῆς ἀπὸ βέβαιο κίνδυνο καὶ ἀφανισμό; Ὁ ἐνιαύσιος εορτολογικὸς κύκλος τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἕνας πολὺ καλὸς τρόπος νὰ εἰσάγει τοὺς πιστοὺς στο κλίμα τῆς λυτρωτικῆς τῆς διαδικασίας ὡστε νὰ κατανοήσουν τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως.

Μία πολὺ καλὴ τέτοια ευκαιρία, ἴσως ἡ καλλίτερη, εἶναι ἡ κατασκευαστικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου, ἡ ὁποία προσφέρει πλουσιότατο πεδίο πνευματικῆς δράσεως σε ὅσους ἔχουν τὴ διάθεση νὰ νοιώσουν τὸ ἀπύθμενο βάθος τοῦ θείου ἐλέους καὶ νὰ αισθανθοῦν τὸ ἀμέτρο μεγαλεῖο τῆς θείας κοινωνίας μὲ τὴν ἀνθρώπινη σχετικότητα καὶ μηδαμινότητα. Εἶναι μία μοναδικὴ πρόσκληση σε ὅσους θέλουν νὰ συμμετάσχουν στὴν ἀγωνιστικὴ διαδικασία

αὐτῆς τῆς ἱερῆς χρονικῆς περιόδου καὶ νὰ λάβουν τα πνευματικὰ ἐπαθλα ὡς ἐπιβράβευση γιὰ τὴν ὁποία προσπάθειά τους. Ἄλλωστε, σύμφωνα μὲ τὸν ἅγιον Ἰσαάκ τὸν Σύρο, «ἡ ἀσκηση εἶναι ἡ μητέρα τοῦ ἁγιασμοῦ» (Λόγος ΙΣΤ').

Ἡ ἱερὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἀποτελεῖ τὸ προπαρασκευαστικὸ χρονικὸ διάστημα πρὶν τὸ Πάσχα, γιὰ τὴν οντολογικὴ προετοιμασία ἡμῶν τῶν πιστῶν γιὰ τὴν ὑπατη καὶ λαμπρότατη εορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Γιὰ τὴν ψυχωσωματικὴ μας κάθαρση ἀπὸ ὅλους ἐκείνους τοὺς ρίπους, πού μολύνουν τὴν ὑπαρξή μας καὶ μας καθιστοῦν οντότητες νοσηρές, ἐκπτώτες ἀπὸ τὴν αὐθεντικότητά μας. Ἡ μετοχὴ μας στὴ φωτοφόρο πανήγυρη τῶν πανηγύρεων ἀπαιτεῖ προσωπικὴ ἀνακαίνιση, εἰδάλλως τὸ ἀνέσπερο ἀναστάσιμο φῶς θα καταδείξει τὴν ψυχικὴ μας ρυπαρότητα καὶ δε θα δυνηθούμε νὰ γίνουμε κοινωνοὶ τοῦ Ἀναστάσιου Λυτρωτῆ μας καὶ θα μας ἀφήσουν ἀνέγγιχτους οἱ ἀρρητες δωρεές τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι ἀνάγκη, ὅπως μας παροτρύνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, νὰ «**μορφωθῆ ὁ Χριστός**» στὴν ὑπαρξή μας (Γαλ.4,19)

συνέχεια στή σελ. 3

Ἱεραποστολικὰ Νέα Ἱ. Μ. Νέας Ζηλανδίας

Μὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 2012 κλείνει μία ὀλόκληρη ἑπταετία ταπεινῆς διακονίας καὶ προσφορᾶς στὴν Ἱερά Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας καὶ κατ' ἐπέκταση στὴν καθόλου Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος. «Θεοῦ τὸ δῶρον ἵνα μὴ τις καυχῆται» (Ἐφ. 2, 8). Δοξάζουμε τὸν Θεὸ γιὰ ὅσα καλὰ ἔγιναν, καὶ δὲν εἶναι λίγα, καὶ «**καυχώμεθα ἐν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν**», μὲ τὴν συναίσθηση ὅτι «**ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν**» (Λουκ. 17,10).

συνέχεια στή σελ. 3

Πῶς θὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὰ παιδιά μας

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Αλήθεια, πού διαφωνοῦμε μὲ τὰ παιδιά μας; Σὲ τί δυσκολευόμαστε νὰ συνεννοηθοῦμε; Δὲν μπορούμε νὰ τὰ πείσομε νὰ σταθοῦν κοντὰ μας, νὰ καθήσουν μαζί μας στὸ τραπέζι, νὰ μαζευτοῦν νωρὶς τὸ βράδυ, νὰ φορέσουν ἕνα συμμαζεμένο ρούχο. Ἀκόμα νὰ στρωθοῦν σ' ἕνα ἐπάγ-

συνέχεια στή σελ. 2

«Φιλελεύθερη λαλιά»

συνέχεια από τη σελ. 1

από την απελπισιά». Παρ' όλες όμως τις απογοητεύσεις από την συμπεριφορά των ξένων δήθεν προστατών και από την ασυνεννοησία των ραγιαδων και παρά την διαπίστωση ότι «δέν είν' εύκολες οί θύρες/ εάν ή χρεία τές κουρταλή», τελικά δέν απόκαμε.

Η φιλελεύθερη σπίθα, πού οχι άπλωσ δέν έσβησε, αλλά διατηρώντας τó ζώπυρον τής αλήθειας και τής λευτεριάς τίναξε πέρα τó ανατολίτικο κισμέτ και τήν δυτική νομοτέλεια, και στηριγμένη πάνω στόν θείο Λόγο τής Αναστάσεως και τόν Έλληνα λόγο τής αναζητήσεως τού Όσίου, τού Αληθοῦς, τού Δικαίου και τού Ωραίου, σύναξε τά γνήσια ελληνικά βλαστάρια τά «σκορπισμένα δώ κι' εκεί» και έκανε τήν επανάσταση για φιλελεύθερη και δίκαιη ζωή και πολιτεία.

Ότι όμως δέν κατάφεραν οί πολυάριθμοι κατακτητές –ανατολικοί και δυτικοί–, να εξαφανίσουν δηλαδή τήν φιλελεύθερη λαλιά, τó επεχείρησαν και σχεδόν τó κατώρθωσαν οί υποκριτικές παραφωνίες τών ξένων συμφερόντων και τών ντόπιων οργάνων των. Είναι τόσες οί έξωθεν επιδράσεις και επεμβάσεις πάνω στην ελληνική ψυχή, ώστε ή φιλελεύθερη ελληνική λαλιά να μολευθή, να αλλαξογνωμήσει και να αλλοιωθή.

Έτσι, παραμορφωμένη και κακοφτιαγμένη δέν μπόρεσε να άντέξει τήν άτομοκρατία ή μαζοκρατία τών δυτικών ιδεολογιών και υποδουλώθηκε ξανά σέ ξένους αφέντες και ντόπιους Έφιάλτες με όλες τις ολέθριες συνέπειες. «Πείνα, ψέμμα κι αδικία, γενική κακομοιρία». Και να ήσαν μόνον αυτά; «Κι οί πολύχρωμοι άρχηγοί μας και τά ξένα άφεντικά/ βρίσκουν τρόπους και τερτίπια να μάς ρίχνουν πιό βαθιά». Και ακόμα χειρότερα: «Τά παιδιά μας τά σκοτώνουν με φαρμάκια δυνατά, / τά κορίτσια τά πουλάνε σέ παζάρια πονηρά».

Μέσα λοιπόν σ' αυτήν τήν πολλαπλή σύγχυση και τόν γενικό όλεθρο όσοι ακόμα παραμένουμε έραστοές τού Όσίου, τού Αληθοῦς, τού Δικαίου και τού Ωραίου, όσοι δηλαδή προσπαθοῦμε να ήμαστε ελληνόλαλοι, οφείλομε από τήν μια να διατηροῦμε άσβεστο τó ζώπυρον τού Έλληνισμού και τής Όρθοδοξίας και από τήν άλλη να συμβάλλωμε στην αναζωπύρωση τής πολυσήμαντης ελληνικής σπίθας πρὸς γενικό φωτισμό και πλήρη άνόρθωση και διόρθωση όλων τών ελληνικών και ορθοδόξων πραγμάτων και θεμάτων, μακρυνά από άτομοκρατικές, μαζοκρατικές, φυλετικές, ύλιστικές ή απόκοσμες ιδεολογίες και δεσποτοκρατικές και άνελεύθερες συνήθειες.

Όπως τονίσαμε, αγαπητοί μας αναγνώστες, σέ προηγούμενο φύλλο («Άγωνιζόμαστε άρα υπάρχουν») οφείλομε να μην άρκοῦμεθα σέ καυχησιολογίες για τόν Έλληνισμό και τήν Όρθοδοξία μας, αλλά να βιώνωμε τήν ορθόδοξη πίστη, ζωή και πολιτεία και να τήν φανερώνωμε έμπράκτως. Έτσι, και ή φιλελεύθερη ελληνική λαλιά θα ξανατραγουδηθή τó άρμονικό, επαναστατικό αλλά και διαλεκτικό τραγούδι τής λεβεντιάς και τής ανθρωπιάς και θα οδήγησει τόν λαό πρὸς νέες σταυροαναστάσιμες πορείες για κοινή πρόοδο και κοινή σωτηρία.

Β. Τσούπρας

Πώς θα συνεννοηθούμε με τὰ παιδιά μας

συνέχεια από τη σελ. 1

γελμα, να γιορτάσουν μαζί μας μια γιορτή, ναρθουν κάποτε στην εκκλησία, να βρεθούν σε καλύτερες παρτές.

Αυτές και άλλες είναι οί διαφορές με τὰ παιδιά μας και τὰ αντίστοιχα παράπονά μας είναι πώς δέν κάθονται να βρούμε μαζί τή σωστή συμπεριφορά σαν γονείς με τὰ παιδιά τους. Προκαταβολικά, θέλω να σās πώ, αδελφοί μου, πώς δέν θα συνεννοηθούμε ποτέ μαζί τους και άδικα βασανίζομαστε. Άδικα βασανίζομαστε αλλά δικαιολογημένα προβληματιζόμαστε. Επιμένουμε δηλαδή να μην απελπιστοῦμε κι αυτό είναι μια ήρωϊκή στάση ζωής. Όμως πάντα στη ζωή είναι αυτοί πού επιχειρούν να κατορθώσουν τὰ ακατόρθωτα.

Αν μάς ρωτήσουν τὰ παιδιά μας γιατί επιμένουμε να ζούμε με τόν τρόπο τών μεγάλων και δέν επιχειρούμε να τούς μιμηθούμε, θα βρεθούμε πράγματι σέ δύσκολη θέση. Θα βρεθούμε σέ δύσκολη θέση, γιατί θα αναστατωθούμε πολύ σέ σχέση μ' αυτό πού είμαστε και πού ζούμε, για να μιμηθούμε τή ζωή τών παιδιών μας. Όστερα θ' ανακαλύψωμε και ότι δέν θα βγάζωμε τó ψωμί μας και θα πεθάνωμε απ' τήν πείνα κι εμείς και τὰ παιδιά μας βέβαια.

Πρέπει να παραδεχτοῦμε ότι και τὰ παιδιά μας αντιμετώπιζουν παρόμοιους πειρασμούς. Η προσαρμογή τους στόν τρόπο ζωής τών μεγάλων τὰ αλλοτριώνει από τήν αίσθηση τής παιδικής ζωής.

Εμείς νοσταλγοῦμε παλιότερες εποχές, πού κράτησαν μέχρι και πριν από έναν αιώνα, εποχές σιωπής υποταγής τών παιδιών στην έξουσία τών γονιών τους και γενικά τών μεγάλων. Δέν ύπολογίζωμε όμως τή γεωργοκτηνοτροφική βάση τής οικογενειακής ζωής, τήν άπουσία ακόμα αστικών επαγγελμάτων, τήν άπομόνωση τών παιδιών στά πλαίσια τής οικογενειακής ζωής και κατοικίας, τήν άπουσία τών πολλών πειρασμών. Τά κορίτσια μετά τήν ηλικία τών 12 ετών δέν έβγαιναν απ' τὰ σπίτια ούτε για τήν εκκλησία. Ανάμεσα στά 12 και στά 14 παντρεύονταν τὰ κορίτσια και ή κοινωνία δέν είχε να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις τής μόδας, πού επηρεάζει σαρωτικά τις γυναίκες.

Απ' τó άλλο μέρος ή μοναδική σχεδόν πηγή ενέργειας στην οικονομική ζωή αλλά και στην ασφάλεια από έχθρους ήταν ή μυϊκή δύναμη και αυτό βάραινε στους άνδρες· κι έτσι οί οικογένειες μετροῦσαν με τó πόσα ντουφέκια διέθεταν. Σε μία τέτοια κοινωνική δομή ήταν φυσικό να ζούν σ' ένα περιθώριο. Όλ' αυτά ήταν πρακτικά αναγκαία.

Τώρα ζούμε σε άλλες συνθήκες και ή άλλαγή τών συνθηκών επηρεάζει και τή συμπεριφορά τών ανθρώπων. Τά παιδιά μετά τις γυναίκες μαθαίνουν γρήγορα τὰ “δικαιώματά” τους και τὰ διεκδικούν. Οί γονείς πανικόβλητοι, γιατί δέν έχουν τὰ πρακτικά μέσα τού περιορισμού τους, έκλιπαρούν κάποια ύπακοή, κάποια αναγνώριση. Και είναι γι' αυτό πράγματι αξιολύπητοι οί γονείς στην εποχή μας.

Κι όμως παραμένει αναμφισβήτητο ότι οί γονείς έχουν γεννήσει αυτά τὰ παιδιά, έχουν ταλαιπωρηθεί πολύ και συχνά πάρα πολύ, για να τὰ μεγαλώσουν, τὰ αγαποῦν και κάνουν θυσίες γι' αυτά, άγωνιοῦν για τήν τωρινή και μελλοντική επιβίωσή τους κι έχουν και μια πείρα έτσι κι αλλιώς μεγαλύτερη απ' τὰ παιδιά τους. Λοιπόν, ύστερ' απ' όλ' αυτά, γιατί δέν μπορούμε να συνεννοηθούμε με τὰ παιδιά μας;

Ζητούμε από τὰ παιδιά μας να δεχτοῦν και να “φορέσουν” ένα συντηρητικό μοντέλο, πού εμείς τó οικοδομήσαμε από φόβο τού άγνωστου, από όκηγρία για επίμονες αναζητήσεις, από αυτάρκεια τής προσωπικής μας ευημερίας. Και είναι φυσικό τὰ παιδιά μας, πού δέν έχουν τις δικές μας προϋποθέσεις, να άπωθούν αυτό τó μοντέλο.

Βέβαια, οί νέοι μας δέν μπορούν να άμφισβητήσουν τή σχέση παιδιών πρὸς γονείς. Αυτό έχει και ψυχολογική, ακόμα και βαθύτερη ανθρωπολογική κατοχύρωση. Γι' αυτό χρειάζονται κι επιχειρήματα, άφ' ενός για να εξηγήσουν στόν έαυτό τους, γιατί δέν αισθάνονται τή γλυκεία εξάρτηση τού παιδιού απ' τó γονιό του, και δεύτερον, για ν' άπαντήσουν στόν καθημερινό έλεγχο πού άκούνε καθημερινά από πολλούς και βλέπουν στο πληγωμένο βλέμμα τής μάνας τους. Βέβαια τὰ επιχειρήματα ποτέ δέν πείθουν τις καρδιές, αλλά τούλάχιστον όπλίζουν με λόγια τὰ χείλη.

Τό δράμα τού λαού μας

Πολύ προβληματιστήκαμε τόν τελευταίο καιρό με τούς λεγομένους “πολλαπλασιαστές”, οί όποιοι κατέδειξαν περιτράνα τó πόσο θανάσιμα έσφάλωμε με τήν οικονομική πολιτική πού ακολουθήσαμε για μία τετραετία. “Στερνή μου γνώση να σέ είχα πρώτη”, αναφωνοῦν πολλοί.

Έχει παρατηρηθεί διεθνώς ότι, όταν περιορίζονται οί δαπάνες σε μισθούς, συντάξεις και άλλα βοηθήματα κατά ένα εύρω, τότε τó ακαθάριστο εθνικό προϊόν έλαττώνεται κατά δύο, τρία ή και τέσσερα ακόμα εύρω! Με τήν “συνταγή” αυτή τó Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει οδήγησει σε χρεωκοπία ολόκληρους λαούς, μαζί και τήν Ελλάδα. Πρόκειται άραγε για ήθελημένη, προσχεδιασμένη πολιτική; Πώς αλλιώς να τó εξηγήσουμε; Πάντως τó Δ.Ν.Τ. παραδέχτηκε πρόσφατα ότι πρόκειται για “λάθος” του... Αλλοίμονο στους λαούς εκείνους πού θα άφεθούν στά χέρια τής παγκοσμιοποίησης.

Ήταν άσυγχώρητο σφάλμα να έμπλακει ή χώρα μας στο Δ.Ν.Τ. Οί πάντες όμολογοῦν ότι ήταν άπλο και εύκολο για τήν Ελλάδα να λύσει μόνη της τó οικονομικό της πρόβλημα, όταν παρουσιάσθηκαν τὰ πρώτα συμπτώματα ύφεσης τó 2008. Πώς θα τó κατορθώναμε αυτό; Απλούστατα, με τήν πάταξη τής φοροδιαφυγής και τής άισχροκέρδειας. Όμως τίποτε δέν έγινε, γιατί δέν υπήρχε ή πολιτική βούληση... Η κυβέρνηση, άντι να εφαρμόσει τó σωτήριο αυτό μέτρο, επέβαλε βαρεία φορολογία στους άσθενέστερους, ενώ ταυτόχρονα άμέλησε έγκληματικά

να πατάξει τήν άισχροκέρδεια. Ήταν λοιπόν φυσικό έπόμενο να καταρρεύσει ή οικονομία μας με πρωτόγνωρη ύφεση, άνεργία 27% και χρέος 190% τού ΑΕΠ.

Ήδη μάς έλεεινολογεί ή οικουμένη όλη. Διαβάζουμε στόν ευρωπαϊκό Τύπο (οχι στόν ελληνικό!) ότι ό Έλληνας άγοράζει τó γάλα του σε διπλάσια σχεδόν τιμή από τόν Γερμανό. Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τις τιμές κάθε άλλου άγαθοῦ πού πωλείται στην Ελλάδα, εξ αιτίας τών μεσαζόντων. Ακόμα και τὰ φαρμακεία μας είναι τὰ ακριβότερα στόν κόσμο όλο! Τό προκλητικότερο όλων είναι ότι ελληνικά φρούτα πωλοῦνται στην Ευρώπη φθηνότερα από όσο πωλοῦνται σε έμάς...

Οί άμαρτωλές αυτές... επιδόσεις μας έχουν σαν αποτέλεσμα οί άποταμιεύσεις τού λαού μας να είναι λιγοστές και –κατ' επέκταση– οί επενδύσεις περιορισμένες. Και γεννάται τó ερώτημα: Τι κάνουν οί πολιτικοί μας; Όλα τὰ κόμματα τής Βουλής τηροῦν σιγήν ιχθύος αναφορικά με τήν άισχροκέρδεια. Τó αυτό κάνουν και με τήν φοροδιαφυγή, γιατί φοροδιαφεύγουν οί ίδιοι. Υπάρχουν βέβαια και τὰ μικροσυμφέροντα τών ισχυρών, άφου κανείς δέν τούς έχει ένοχλήσει μέχρι τώρα.

Από τὰ όλίγα πού εξεθέσαμε έδώ είναι όλοφάνερο τó τί πρέπει να πράξωμε, για να σώσουμε τήν οικονομία μας. Άς τó άποτολήσουμε τó ταχύτερο, προτού να είναι πολύ άργά.

Ιωάννης Θεοδωρόπουλος, Απόστρατος Π.Ν.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Διοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»
Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr - ίστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες Σανιδάς - Τηλ. 210 94 14 233

Ίεραποστολικά Νέα

συνέχεια από τη σελ. 1

Και επειδή η Ίερα Μητρόπολή μας είναι Ίεραποστολική, τόσο τα κριτήρια όσο και ο τρόπος της αναφοράς μας στα διάφορα γεγονότα που έλαβαν χώρα σ' αυτήν την έπταετία είναι ιεραποστολικά.

Η Ίεραποστολή βέβαια ξεκινά από τον τρόπο της ζωής μας και με τον τρόπο με τον οποίο αγωνιζόμαστε για τον παραμερισμό του κακού και την επικράτηση του καλού σ' εμάς τους ίδιους και στους ανθρώπους που αποτελούν το αντικείμενο των προσπαθειών μας και της αγάπης μας. Όλοι μας να γνωρίσουμε σωστά τον Χριστό ως αληθινό Θεό και Σωτήρα μας. Και εμείς που τον διδαχθήκαμε από μικρά παιδιά και οι άλλοι που τον αγνοούσαν μέχρι τώρα. «τοῖς πᾶσι τὰ πάντα Χριστός» (Κολ. 3,11).

Το αποτέλεσμα των προσπαθειών και ενεργειών της έπταετίας αυτής που πέρασε μπορούμε να πούμε ότι είναι ικανοποιητικό από πλευράς ευρύτερας γνώσεως του έαυτού μας και έντονότερης της παρουσίας του Αγίου Θεού στην ζωή μας, τόσο και για μᾶς τους διακονούντες στον χώρο της ιεραποστολής όσο και για όλους εκείνους που προσπαθήσαμε να φέρουμε κοντά στον Χριστό και στην Ορθόδοξη Έκκλησία στην Νέα Ζηλανδία και στα νησιά του Ειρηνικού Ωκεανού.

Έγιναν ιερά Βαπτιστήρια, Ναοὶ καὶ Μοναστήρια, πολλοὶ βαπτίστηκαν καὶ στεφανώθηκαν καὶ ὄχι ὀλίγοι χειροτονήθηκαν Ίερες καὶ Μοναχοί.

Η μεγαλύτερη χαρὰ καὶ ἰκανοποίηση ὅμως, ἰδίως στὰ νησιά Φίτζι, ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι, ὅτι ἔγινε ξεκίνησε ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ ἔγινε μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τὸν Ὅποιον εὐχαριστοῦμε καὶ δοξάζουμε, τὶς εὐχὲς καὶ τὴν προστασία τῆς Παναγίας μας καὶ τῶν Ἁγίων μας, πὺ ἐπίσης εὐχαριστοῦμε καὶ δοξάζουμε, καὶ τὶς ἄοκνες προσευχὲς τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, γιὰ τὸν ὅποιον δὲν παύουμε καὶ εμείς νὰ προσευχόμεθα, ὅπως τὸν στηρίζῃ ὁ Ἅγιος Θεὸς καὶ εὐλογῇ τὶς σκέψεις καὶ ἐνεργειές του. Δὲν παύουμε ἐπίσης νὰ εὐχαριστοῦμε ὅλους ὅσους βοήθησαν καὶ βοηθοῦν τὶς προσπάθειές μας καὶ εὐχόμεστε ὁ Καλὸς Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους.

Εὐλογημένο τὸ νέο ἔτος 2013 καὶ εἰρηνικὸ καὶ χαρούμενο γιὰ τὴν Νέα Ζηλανδία, τὰ Φίτζι, τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλον τὸν κόσμον.

**Ὁ Μητροπολίτης
Ὁ Νέας Ζηλανδίας Ἀμφιλόχιος**

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος καὶ τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα (Μέρος β')

Στὸ ἀ' μέρος τοῦ ἄρθρου μας πὺ δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο φύλλο τῶν Ἐπάλληλων ἀναφερθήκαμε στὴν προσωπικότητα τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου καὶ στὸ πολὺπλευρο ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ του ἔργο τόσο στὴν Ἀντιόχεια ὅσο καὶ στὴν Ἀλεξάνδρεια. Κυρίως ἀναφερθήκαμε στὴν προσπάθειά του γιὰ τὴν ἐξυγίανση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ στὴν ἀδιάλειπτη φροντίδα γιὰ τὴν ἠθικὴ καλλιέργεια τοῦ ποιμνίου του διὰ τῶν πυρίνων λόγων του, πὺ στρέφονταν ἀκόμη καὶ ἐναντίον τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν πανίσχυρων ἀρχόντων.

Στὸ παρὸν ἄρθρο θὰ ἀναπτύξουμε τὶς θέσεις τοῦ Χρυσόστομου ὅσον ἀφορᾷ στὸν πλοῦτο καὶ στὴν ἐργασία, γιὰ τὶς ὁποῖες ἤλθε πραγματικὰ σὲ σύγκρουση μὲ τὰ κοινωνικοπολιτικὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς του.

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χρυσόστομου, οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν εὐκατάστατοι, ὑπερτιμοῦσαν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ὠνειδίζαν τὴν ἐργασία. Μέλημα ἐπομένως τοῦ Χρυσόστομου ἦταν νὰ ἀποδείξῃ ὅχι μόνον ὅτι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ὄνειδος ἀλλὰ ὅτι συνιστᾷ «νοθεσία», «σωφρονισμό» καὶ «φάρμακο» γιὰ τὰ τραύματα πὺ προκαλεῖ ἡ ἀμαρτία. Ἀναφέρει μάλιστα ὡς παράδειγμα τὸν Παῦλο πὺ ἐργαζόταν χειρωνακτικὰ ἡμέρα καὶ νύχτα. Ἐπίσης, διὰ τῆς ἐργασίας ὁ ἄνθρωπος ἀποφεύγει τὴν ἀχρεΐωση του, καλλιεργῇ πνευματικὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γίνεται χρήσιμος στὸν πλησίον του.

Ὁ Χρυσόστομος θεωρεῖ ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι πράγμα ἄψυχο καὶ ἄρα ἀπὸ τὴν φύση του οὔτε κακὸ, οὔτε καλὸ, ἀλλὰ ἐξαρτώμενο ἀπὸ τὴν χρήση πὺ κάνει ὁ κάθε ἄνθρωπος. Σὲ ἄλλο χωρίο ἐπιμένει ὅτι δὲν εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος κάνει πλοῦσιο ἢ φτωχὸ ἕναν ἄνθρωπο, καθ' ὅτι ἡ γῆ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐξίσου γιὰ ὅλους. Ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως κάποιον κοπίαν πολὺ καὶ ἀπέκτησαν πλοῦτη, ἐνῶ ἄλλοι ἔγιναν πλοῦσιοι μὲ ἀδικίες καὶ ἀρπαγές, ἄρα σύμφωνα μὲ τὴν κακὴ προαίρεσή τους (πὺ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι θέλημα Θεοῦ).

Ὁ κάτοχος, ἐπομένως, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν «δικαιούται» νὰ χρησιμοποιῇ ἀπὸ αὐτὰ ὅσα χρειάζεται. Νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ χωρὶς ὑπερβολές, ὥστε νὰ

μὴν φθάνῃ στὴν ἀμαρτία. Ἐὰν δὲν λειτουργῆσῃ ἔτσι, σημαίνει ὅτι ὑποδουλώθηκε στὰ ἀγαθὰ του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κατακτήσῃ γι' αὐτὸν τύραννος. Γίνεται δηλαδὴ ὑποχέριος τῶν χρημάτων καὶ ἀντιστρέφει τὴν θεϊκὴ τάξη, ἡ ὁποία ὀρίζει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐνδιαφέρεται πρωτίστως γιὰ τὴν «βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Φτάνει δὲ σὲ σημεῖο νὰ πῇ ὅτι τελικὰ ὁ πλοῦσιος γίνεται ὁ πραγματικὸς καὶ χειρότερος ζητιάνος, σὲ σχέση μὲ τὸν φτωχὸ, πὺ διαρκῶς ζητᾷ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του. Ἡ κατακλείδα τῶν ἐπισημάνσεων τοῦ εἶναι ὅτι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πλοῦσιοι εἶναι οἱ ἐνάρετοι, διότι στὴν ἐπόμενη ζωὴ τὸ μόνον πὺ μπορούν νὰ πάρουν μαζί τους εἶναι οἱ καλὲς πράξεις καὶ ὄχι τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, καὶ ὅτι οἱ πλοῦσιοι κατὰ κόσμον θὰ κριθοῦν μὲ αὐστηρότερο κριτήριον ἀπὸ τὸν Θεό.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, γιὰ ὅλη αὐτὴν τὴν διδασκαλία ὁ Χρυσόστομος ἤρθε σὲ ρήξη μὲ τὶς ἀνώτερες κοινωνικὲς τάξεις, τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἴδια τὴν κυβέρνηση. Ἐναντίον του στράφηκαν καὶ ὀρισμένες κυρίες τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, τῶν ὁποίων τὶς ἀδυναμίες καὶ τὴν ἐκλυτὴ ζωὴ στιγματίζε ὁ Χρυσόστομος, ὡς καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοξία πὺ μὲ τὴν βοήθεια συκοφαντῶν τὸν ἐξόρισε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Ἀκόμη καὶ ἐξόριστος ὁμως ὁ Χρυσόστομος παρακολουθοῦσε τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο μὲ ἐνδιαφέρον καὶ βοηθοῦσε οικονομικὰ, προσφέροντας ὅσα δῶρα καὶ χρήματα τοῦ χάριζαν οἱ φίλοι του ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη. Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἔτρεφε τοὺς φτωχοὺς τῆς περιοχῆς, ὅπου ἦταν ἐξόριστος, καὶ ἐξαγόραζε αἰχμαλώτους καὶ δούλους.

Ἴσως ὁ Χρυσόστομος, ἐὰν εἶχε παραμείνει στὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ τὸ κύρος πὺ διέθετε καὶ τὴν δύναμη τοῦ λόγου του νὰ εἶχε καταφέρει νὰ λύσῃ τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα, μεταστρέφοντας στὸν κοινοτικὸ βίον τοὺς πλοῦσιους Χριστιανούς τῆς πόλεως. Εἶθε τὸ δικὸ του παράδειγμα νὰ μιμηθοῦν σήμερα οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ λαϊκοὶ ἄρχοντες, ὥστε νὰ λυθῇ καὶ στὴν πατρίδα μας τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα.

Σοφία Μπεκρη, φιλόλογος-θεολόγος

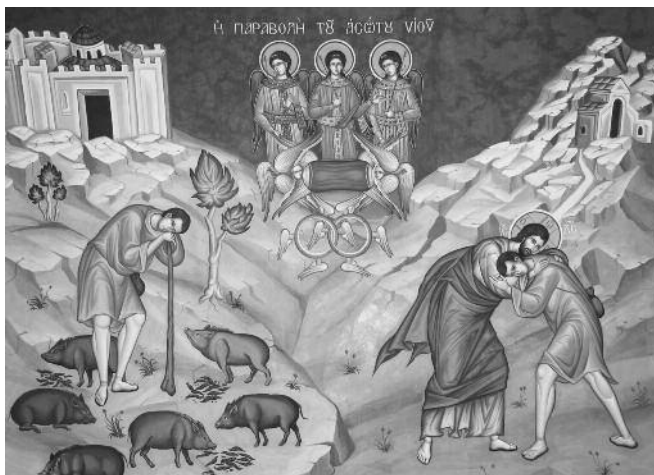
Πνευματικὰ μηνύματα τοῦ Τριωδίου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

Ἡ μακρὰ περίοδος τοῦ Τριωδίου εἶναι γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ορθόδοξη παράδοσή μας, τὸ νοητὸ στάδιο πνευματικοῦ αγώνα. Οἱ ἅγιοι Πατέρες πήραν παραστατικὰ εἰκόνες ἀπὸ τὴν θύραθεν πραγματικότητα γιὰ νὰ εκφράσουν ἐκκλησιαστικὸς ὅρους. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ σταδίου, ἕνας τόπος προσφιλῆς στους ἀρχαίους, μὲ ἔντονα παραβολικά καὶ διδακτικὰ στοιχεῖα. Ὅπως στα ἀθλητικὰ κοσμικὰ στάδια δὲν παίρνουν μέρος ὄλοι οἱ ἄνθρωποι, παρὰ μόνον οἱ ἀθλητὲς, ἔτσι καὶ στο νοητὸ στάδιο αγώνα τοῦ Τριωδίου παίρνουν μέρος μόνον οἱ ἀθλητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὄλοι ἐκεῖνοι πὺ βρίσκονται ἀένα σε ἐγρήγορη καὶ αγωνιστικότητα καὶ εἰσέρχονται στὴν ἁγία αὐτὴ περίοδο νὰ ξεπεράσουν τὸν ἀδύναμο πτωτικὸ ἑαυτό τους. Ἀντίθετα ὑπάρχουν ἔξω ἀπὸ τὸ πνευματικὸ στάδιο πλῆθος ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι παίζουν τὸ ρόλο τῶν θεατῶν. Αὐτοὶ ποτὲ δὲ θὰ νοιώσουν τὴ χαρὰ τῆς προκρίσεως καὶ τὶς τιμές τῆς νίκης.

Ὁ πνευματικὸς αγώνας δὲν εἶναι αγώνας χωρὶς κανόνες καὶ μεθοδολογία, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἀγῶνες στα κοσμικὰ στάδια. Πνευματικὸς αγώνας χωρὶς ἀρχές, κανόνες καὶ συγκεκριμένες μεθοδολογίες εἶναι ἀνώφελος, ἴσως καὶ ἐπιζήμιος. Οἱ ἅγιοι Πατέρες δημιούργησαν στο διάβα τῶν αἰῶνων προϋποθέσεις γόνιμου πνευματικοῦ αγώνα. Ἡ ἀρχὴ εἶναι ἡπία. Ἐτσι τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐως τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς ονομάζεται προπαρασκευαστικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου, διότι ἔχει χαρακτηριστὰ εἰσαγωγικὰ. Τα γεγονότα, οἱ εορτές καὶ οἱ λειτουργικὲς ακολουθίες εἶναι τέλεια συνδυασμένες ὥστε νὰ αποτελοῦν γιὰ τὸν αγωνιζόμενον πιστὸ τὸν πολὺτιμο κανονισμό καὶ σύμβουλο ὥστε ὁ πνευματικὸς του αγώνας νὰ εἶναι καρποφόρος.

Ἡ ἀνάγνωση τῆς ομώνυμης εὐαγγελικῆς περικοπῆς τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου (Λουκ.18,10-14), διδάσκει τὴν ἀποφυγὴ τοῦ ψυχοκτόνου πάθους τῆς υπερηφάνειας καὶ τὴν ἀσκηση τῆς ἀρετῆς τῆς ταπεινώσεως. διότι κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο τὸν Ομολογητῆ: «**ἀρχὴ πάντων τῶν παθῶν εἶναι ἡ φιλαυτία, τέλος δὲ ἡ υπερηφάνια**» (Περί ἀγάπης Κεφάλαια Ἐκατοντάς Τρίτη, νζ').

Αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία, διότι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ πνευματικοῦ του αγώνα. Ἀν δὲν ἀποβάλλῃ τὴν υπερηφάνεια δὲν θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ τελεσφορήσῃ ὁ αγώνας του, ὅσο μεγάλος καὶ ἀν εἶναι.

Ἀφοῦ ὁ πιστὸς αισθανθεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς ταπεινότητος, τὸ ἐπόμενο στάδιο εἶναι νὰ μάθῃ γιὰ τὴν ἀμετρὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἐτσι τὴν ἐπόμενη Κυριακὴ διαβάζεται στους ναοὺς ἡ περικοπὴ τοῦ ἀσώτου υἱοῦ (Λουκ.15,11-33). Ἡ αἴσθησις τῆς ἀμετρῆς θείας ἀγάπης προϋποθέτει τὴν προσωπικὴ ταπεινώση μπροστὰ στο θεῖο μεγαλεῖο.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ ὁ πιστὸς ὅτι ὁ Θεός δὲν μόνον πολυέλιος, ἀλλὰ καὶ δίκαιος. Ἐτσι ἡ Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρην εἶναι ἀφιερωμένη στὴ Μεγάλῃ Κρίση καὶ γι' αὐτὸ διαβάζεται μάλιστα ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς φοβερῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου (Ματθ.25,31-46), γιὰ νὰ καταλάβῃ ὁ πιστὸς πὺς ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου θὰ ἀνοίξῃ μόνον γιὰ ἐκείνους πὺ λαχταροῦν τὴ σωτηρία καὶ ἔχουν τὴ διάθεση νὰ αγωνιστοῦν γι' αὐτή.

Ἡ ἐπόμενη Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς εἶναι ἀφιερωμένη στὴν ἐνθύμησις τοῦ φοβεροῦ γεγονότος τῆς ἐκδιώξεως τῶν πρωτοπλάστων ἀπὸ τὸν παράδεισο τῆς τρυφῆς. Διαβάζεται ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ πὺ ἀναφέρεται στὴ νηστεία, στὴν προσευχὴ καὶ στὸν τρόπο διαχείρισης τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν (Ματθ.6,19-22). Ἡ ψυχοσωματικὴ νηστεία εἶναι ἡ εθελούσια ἀποχὴ ἀπὸ ψυχοκτόνα πάθη καὶ ἀπὸ βλαβερές γιὰ τὸ σῶμα τροφές. Ἡ ψυχοσωματικὴ κάθαρση γιὰ νὰ εἶναι θεάρεστη καὶ ἐπωφελῆς γιὰ τὸν ασκούμενον πιστὸ, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνεται μὲ διακριτικότητα καὶ χωρὶς ἐπιδειξιμανία. Ἡ νηστεία εἶναι αὐστηρὰ προσωπικὴ υπόθεσις καὶ ἀφορᾷ μόνον τὸν ἴδιο. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ προσωπικὴ προσευχὴ. Ἡ συσσώρευσις πλοῦτου, πέρα ἀπὸ τὶς πραγματικὲς μας ἀνάγκες, εἶναι παρὰ τὸν ἀνασταλτικὸς γιὰ τὴν πνευματικὴ μας προαγωγή. Ἡ προσκόλλησις στα ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ἡ ἀπολυτοποίησή τους μπορεῖ νὰ μας στέρησι τὴ σωτηρία. Τα πάσης φύσεως ἀγαθὰ ἀνήκουν στο Θεό καὶ ὡς ἐκ τούτου εμείς εἴμαστε ἀπλοὶ διαχειριστὲς αὐτῶν. Τα περισσεύματα ἀνήκουν στους συνανθρώπους. Ὁ πρῶτος παράδεισος χάθηκε ἐξ' αἰτίας τῆς κακῆς χρήσεως τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ὁ δεύτερος παράδεισος μπορεῖ νὰ ἀνακτηθεῖ μὲ τὴν καλὴ χρήση αὐτῶν!

συνεχίζεται

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Τὸ Σάββατο 9 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν «Ἐπάλλξεων», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια, πραγματοποιήθηκε ὁμιλία ἀπὸ τὴν θεολόγο-φιλόλογο κ. Σοφία Μπεκοῦ, μὲ θέμα: «**Ὁ Μέγας Φῶτιος, φάρος τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας**». Ἡ ὁμιλήτρια ἀναφέρθηκε κατ' ἀρχὰς στὸ οικογενειακὸ περιβάλλον τοῦ Ἁγίου, πού ὑπῆρξε καθοριστικὸ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητός του, παρουσίασε στὴν συνέχεια τὴν λαμπρὴ του πορεία καὶ ἀνέπτυξε ιδιαίτερικὰ δύσκολη γιὰ τὸ Βυζάντιο μετὰ τὸ τέλος τῆς Εἰκονομαχίας, τὴν ἀνοδο τοῦ Παπισμοῦ στὴν Δύση καὶ τοὺς ἐχθρικοὺς κινδύνους στὴν Ἀνατολή. Τέλος, ἡ ὁμιλήτρια εὐχήθηκε ὅπως ἡ φωτεινὴ του μορφή διαφωτίσει καὶ πολλοὺς σημερινούς διανοούμενους, ὥστε νὰ προβάλλουν γενναία ἀντίσταση ἐναντίον στὴν σύγχρονη παγκοσμιοποίηση καὶ στοὺς ταγούς της.

Τὸ Σάββατο 16 Φεβρουαρίου τὴν ἴδια ὥρα στὴν ἴδια αἴθουσα ἐξ' ἀφορμῆς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ὁνησίμου, προστάτου τῶν φυλακισμένων, διοργανώθηκε ὁμιλία μὲ θέμα: «**Τὸ σωφρονιστικὸ σύστημα στὴν χώρα μας. Προβλήματα-προοπτικές**», μὲ ὁμιλητὲς τοὺς κ. Βέννη Χρήστο, δικηγόρο, πρόεδρο τοῦ Σ.Φ.Ε.Ε (Σύλλογος Φίλων Ἑλληνοφώνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ) καὶ Παπασαραντόπουλο Ἰωάννη, πρόεδρο τοῦ συλλό-

γου «Ὁνήσιμος». Ὁ κ. Βέννης ἀναφέρθηκε στὰ πολυπλά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ σωφρονισμὸς στὴν χώρα μας, κυρίως ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας μέτρων πρόληψης γιὰ τὴν καταστολὴ τῆς παρανομίας καὶ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς τῶν ἀρχῶν, ἐνῶ ὁ κ. Παπασαραντόπουλος παρουσίασε μὲ συντομία τὸ ἔργο τοῦ συλλόγου του, ἀναφερόμενος κυρίως στὴν δυσκολία τῆς πολλαπλῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀποφυλακισθέντων, λόγω καὶ τῶν κοινωνικῶν προκαταλήψεων ἀλλὰ καὶ τῆς συνεχιζόμενης οικονομικῆς κρίσεως.

Τὴν Κυριακὴ 17 Φεβρουαρίου στὶς 11 τὸ πρωῖ πραγματοποιήθηκε **Κοπή Βασιλόπιττας** στὴν αἴθουσα τοῦ ἐνοριακοῦ κέντρου Κοιμησεως Θεοτόκου στὸ Μενίδι. Τὴν ἐκδήλωση πλαισίωσαν ἡ ὑπέροχη χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων μὲ ὁμορφα παραδοσιακά καὶ ἐντεχνα ἄσματα. Τὴν πίτα εὐλόγησε ὁ π. Γεώργιος, ἐφημέριος τῆς ἐνορίας, σχετικῶς δὲ ὠμίλησε ὁ ὑπεύθυνος τῶν

Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσοῦπρας. Παρευρέθηκε πλῆθος κόσμου καὶ συνδρομητὲς τῶν Ἐπάλλξεων ἀπὸ τὶς γύρω περιοχὲς πού τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴν σεμνὴ αὐτὴ ἐκδήλωση, ὅπως ὁ ἐξαίρετος κραταῖος κ. Γεώργιος Ἀντωνόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του, παλαιὸς καθηγητὴς καὶ πιστὸς φίλος τῶν Ἐπάλλξεων.

Τὸ Σάββατο 23 Φεβρουαρίου στὶς 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων πραγματοποιήθηκε ὁμιλία ἀπὸ τὸν θεολόγο καθηγητὴ κ. Λάμπρο Σκόντζο, μὲ θέμα: «**Τὸ Τριῶδιο καὶ τὰ μηνύματά του**». Ὁ κ. Σκόντζος στὴν σύντομη ἀλλὰ μεστή νοημάτων ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὸ Τριῶδιο ὡς βιβλίον τῆς Ἐκκλησίας μας, στὴν σημασία τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου ὡς προσταδίου γιὰ τὴν εἰσοδὸ μας στὴν Μ. Τεσσαρακοστὴ καὶ ἀνέλυσε τὰ μηνύματα τῆς κάθε Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, ἀναφερόμενος στὴν κλιμάκωση τῆς πνευματικῆς ἀναβάσεως πού ὁδηγεῖ στὴν κορυφωση, τὴν Σταύρωση, καὶ στὴν λύτρωση, τὴν Ἀνάσταση.

Ἀποκριάτικη Συνεστίαση

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου 3 Μαρτίου στὶς 1:30 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη συνεστίαση τῶν μελῶν καὶ φίλων τῶν Ἐπάλλξεων γιὰ τὶς Ἀπόκριες. Προηγήθηκε σχετικὴ ὁμιλία τοῦ σεβασμι-μου γέροντος π. Ἀνανία Κουστῆνη καὶ χαιρετισμοὶ ἀπὸ τὸν π. Θεόκλητο Μαλεβίτη, ἐφημέριο τοῦ Νοσοκομείου «Ἀνδρέας Συγγρός», τὴν πρεσβυτέρα τοῦ μακαριστοῦ π. Εὐαγγέλου Σκορδᾶ καὶ τὸν Νικόλαο Καραβαζάκη ἐκ μέρους τῆς ΔΗΠΕΝ (Δημοκρατικὴ Περιφερειακὴ Ἐνότητα).

Ἀκολούθησε ἡ συνεστίαση μέσα σὲ ζεστὴ οικογενειακὴ ἀτμόσφαιρα καὶ κοινοβιακὸ πνεῦμα ἀγάπης, μακρὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ξενόφερτες συνήθειες. Ἡ προσέλευση ὑπῆρξε, παρὰ τὶς καιρικὲς συνθήκες, μεγάλη, ἐν τούτοις ἡ ἐξυπηρέτηση ἦταν ἄρτια καὶ τὸ κέφι πλούσιο. Τὴν ἐκδήλωση πλαισίωσαν μὲ ἐπιτυχία ἡ ἐξαιρετικὴ χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων ὑπὸ τὴν κ. Δήμητρα Μποζᾶ, ὁ γνωστὸς μουσικὸς κ. Κώστας Παπαβασιλόπουλος μὲ τὸ ἀρμόνιο καὶ τὸ τραγούδι του καὶ τὸ χορευτικὸ τῶν Ἐπάλλξεων Αἰγάλεω.

Ὅλοι ἔμειναν πολὺ εὐχαριστήμενοι καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμία τέτοιες δραστηριότητες νὰ συνεχίζονται καὶ νὰ ἐνισχύονται πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐνδυνάμωση τοῦ λαοῦ του. Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἀξίζουν στὴν ὑπεραγορὰ «Σκλαβενίτης», στὴν ἐμπορία κρεάτων «Κ. Τσιρώνης», στὴν «3 Ἄλφα» καὶ στὴν ἐταιρεία «Σοῦρσος» γιὰ τὶς προσφορὲς σὲ ἐδώδιμα, στὴν «ΑΝΕΚ-SUPERFAST» καὶ στὶς «Μινωϊκὲς Γραμμὲς» γιὰ τὴν προσφορὰ εἰσιτηρίων, ὅπως φυσικὰ καὶ στὶς κυρίες πού βοήθησαν στὴν παρασκευὴ τῶν ἐδεσμάτων καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἐθελοντὲς.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἐκδημίες εἰς Κύριον

Τασία Μπαμπίλη (1933-2013)

Ἡ Τασία (Ἀναστασία) Μπαμπίλη γεννήθηκε στὶς 10 Μαρτίου τοῦ 1933 σὲ ιδιόκτητη κατοικία στὴν Πάτρα. Ὁ πατέρας της Βασίλειος Τζούδας μετανάστευσε πολὺ νῆος στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἐργάστηκε σκληρὰ διαφυλάσσοντας τὴν πίστη τῶν πατέρων του καὶ τὴν ἀρετὴ του. Ἐπέστρεψε στὴν γενέτειρά του τὸ 1925 ἔχοντας δημιουργήσει ἀρκετὰ μεγάλη περιουσία. Παντρεύθηκε τὴν Ἀθανασία Σουλκότα καὶ ἀπέκτησαν συνολικὰ ἕξι παιδιά. Ἡ Τασία ἦταν τὸ πέμπτο στὴ σειρά κορίτσι πού γεννήθηκε. Στὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν βομβαρδισμῶν στὴν Πάτρα, οἱ Ἰταλοὶ κατέσχεσαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς περιουσίας τους χωρὶς νὰ τοὺς ἀποζημιώσουν ποτέ. Ἡ Τασία ἔφυγε μὲ τὴν οικογένειά της καὶ ἔμειναν στὸ χωριὸ Μάνειο Καλαβρύτων στὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ πατέρα της ἀπὸ τὸ 1940 ὡς τὸ 1945. Ἐκεῖ, μικρὸ παιδάκι γεμάτο ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα ἔγινε «ἀητόπουλο», ὅπως ὀνομάζονταν τὰ παιδιά πού βοήθουσαν στὴν Ἀντίσταση.

Στὸ Μάνειο, ἐπίσης, γνώρισε καὶ τὸν μετέπειτα σύζυγό της Γεώργιο Μπαμπίλη. Παντρεύτηκαν στὶς 25 Μαρτίου τοῦ 1962 καὶ ἀπέκτησαν ἕξι παιδιά. Λόγω τῆς ιδιότητος τοῦ συζύγου της ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου, πέρασαν ἀπὸ Πάτρα καὶ Ναύπακτο πρὶν ἐγκατασταθῶν τελικὰ στὴν Ἀθήνα. Μέχρι τὸ 1982, καὶ καθὼς μεγάλωνε καὶ ἡ οἰκογένειά τους, ἔκαναν περίπου εἴκοσι μετακομίσεις –ὄχι μόνο λόγω τοῦ μεγέθους τῆς οἰκογένειας, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς ἐχθρῆς ἀντιμετώπισης τῶν ιδιοκτητῶν πρὸς τὶς πολυτεχνες οἰκογένειες– μέχρι τὴν τελικὴ στὴν γειτονιά τῶν Ἐξαρχείων, ὅπου καὶ μεγάλωσαν τὰ περισσότερα παιδιά της. Στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγ. Βασιλείου τῆς ὁδοῦ Μετσόβου ὑπῆρξε ἐνεργὸ μέλος τοῦ φιλοπτώχου, προσφέροντας ὅ,τι μποροῦσε. Ἐπίσης ὑπῆρξε καὶ αἰμοδότηρια, παρακινώντας καὶ τὰ παιδιά της νὰ γίνουν καὶ οἱ ἴδιοι αἰμοδότες.

Παρ' ὅλη τὴν μεγάλη οἰκογένειά της καὶ τὶς ὑποχρεώσεις της πρὸς αὐτὴν, δὲν ἔπαυσε ποτέ νὰ ἔχει κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς ἀνησυχίες καὶ ἔντονο τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου καὶ τῆς δημοκρατίας. Ἐξῆσε ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου δείχνοντας μὲ ὅποιον τρόπο μποροῦσε τὰ φιλελεύθερα καὶ δημοκρατικὰ της αἰσθήματα. Ζώντας στὸ κέντρο γνώρισε καὶ συνδέθηκε στενότερα μὲ τὴν Ε.Χ.Ε., συμμετέχοντας σὲ ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομὲς μαζί μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά της. Ὑπῆρξε ἀκόμα καὶ ὑποψήφια βουλευτῆς μὲ τὴν Ε.Χ.Ε τὸ 1977 στὸ Ὑπόλοιπο Ἀττικῆς.

Ὑπῆρξε στήριγμα καὶ ἐμπνευση γιὰ τὰ παιδιά της πού τὴν συμβουλευόνταν καὶ τὴν ἐμπιστευόνταν σὲ κάθε δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς τους. Ἡ ἀγωνία καὶ οἱ προσευχὲς της τὰ στήριζαν πρὶν ἀκόμα τὰ γεννήσει ἕως καὶ τὶς τελευταῖες της στιγμὲς. Εἰδικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια πού οἱ συνθήκες στὴν κοινωνία εἶχαν δυσκολεῦσει πολὺ, ἦταν πάντα δίπλα σὲ ὅλους βοηθώντας τὸ καθένα τους μὲ ὅποιον τρόπο μποροῦσε.

Τὰ παιδιά της εἶναι ὅλα παντρεμένα καὶ ἡ Τασία καὶ ὁ Γιώργος εὐτύχησαν νὰ δοῦν δώδεκα ἐγγόνια καὶ ἓνα δι-σέγγονο (4 χρόνων). Τὸ τέταρτο κατὰ σειρά ἀπὸ τὰ παιδιά της, ὁ Βασίλης, ἔχει ἀναλάβει μαζί μὲ τὴν σύζυγό του Δήμητρα τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων.

Ὅλας ὁμως ἀπροσδοκίτως προσεβλήθη στὰ τέλη τοῦ 2012 ἀπὸ τὴν ἐπάρατο νόσο ἡ ὁποία καὶ τὴν κατέβαλε. Ἐτοί τὴν Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου παρέδωσε στὸν Κύριον τὴν γεμάτη ἀπὸ πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη ψυχὴ της. Οἱ Ἐπάλλξεις μὲ εὐγνωμοσύνη θὰ τὴν ἐνθυμῶνται καὶ θὰ εὐχόνται πάντοτε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς της καὶ ὑπὲρ ἐνδυναμώσεως τοῦ εὐγενικοῦ συζύγου της καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀπογόνων της.

Κλαψίγελο

Ἀκούνητα καὶ πεθερές

- Τ' ἀκούσατε τὰ νιά μέτρα κυρ-γειτόνισσες;
- Τί γίνηκε, πάλι, κυρὰ Ἀλίκη; Πέ μας, τί καινούργιο σκαρφίστηκαν, γιὰ νὰ μᾶς ἀποτελειώσουν; Ἄχ! Καημὲν' πατρίδα μας!

- Τί νὰ σᾶς πῶ, γυναῖκες καὶ τί νὰ μὴ σᾶς πῶ; Μπαίνουν νιά μέτρα γιὰ τὰ ἀκούνητα. Μιλᾶν γιὰ τριπλὸ χτύπημα γιὰ τοὺς διοκτιῆτες ἀκούνητων. Βάζουν στὸ χέρι ἀκόμη καὶ τὰ ἔρμα τὰ μικροχωροφάκια. Ἄστε, πού ξαναρχίζουν τὸ ἴδιο τροπάριο μὲ φόρους πού "ναγκάζονται" τάχατες νὰ βάλουν, γιὰ νὰ πάρουμε τὴ νέα δόση.

- Καὶ μᾶς τί μᾶς μέλει, βρὲ κυρὰ Ἀλίκη, ἀφοῦ μόνο τὸ κεραμίδι πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας ὀρίζουμε. Ἄντε, καὶ τὸ ἓνα στρέμμα μ' ἐλίτσες πού 'ναι στὸ χουριὸ καὶ δόξα τῷ Θεῷ μᾶς δίνει τὸ λαδάκι τῆς χρονιάς.

- Μά, αὐτὸ σᾶς λέω, γειτόνισσες. Βάζουν χέρι σὲ ὅλα. Θὰ μᾶς κάνουν νὰ θέμε νὰ πουλήσουμε, μᾶς καὶ γλυτώσουμε... Ἄστε, πού ὅσοι ἔχουν ἀκούνητα κινήσαν κιάλας νὰ τὰ γράφουν σὲ ὅποιον βροῦν...

- Μά, τί λὲς τώρα; Ποιὸς ἀπ' αὐτούνους πού 'χουν πολλὰ θὰ γράφει σὲ μένα τὴν Ἐλπίδα τοῦ Γιώργη τοῦ Πανοχωριτῆ ἀκίνητο;

- Κάτσε καλά, κυρὰ Γιώργαινα, γιατί θὰ σοῦ γράψει τὰ ἀκούνητα ἢ πεθερά σου, γιὰ νὰ σὲ τιμωρήσει!

Ἡ τσοῦχτρα

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

π. Παναγιώτης Βασιλείου	15€	π. Μπράβος Ἀθανάσιος	10€	Ἀντωνόπουλος Γεώργιος	20€
Μαρία Λογιάδη	50€	Κανδρὴ Ἀγγελικὴ	20€	Καζιάνη Ἑλένη	20€
Ἐλευθέριος Μαρινέλλης	15€	Παπανικολάου Ντίνος	50€	Κρασαδάκη Νικολίτσα	10€
Πλατσοδάκης Νικήτας	10€	Παπακωνσταντίνου Στέλλα	10€	Πατάκης Ἀσημάκης	20€
Κουράκη Χρυσάνθη	50€	Εὐθυμιάδης Απόστολος	15€	π. Παπαδημητριάκης Δανιὴλ	10€
Κανέλλος Κων/νος	20€	Χίου Εὐγενία	30€	Λιονάκη Στέλλα	15€
Ἰ.Μ. Ἀγ. Γερασίμου		Γαβριελάτου Ἀγγελικὴ	10€	Σακελλαροπούλου Στέλλα	15€
Κεφαλληνίας	30€	Κουτσοριδῆς Νικόλαος	40€	Ἰ. Μονὴ Θαψανῶν	15€
Βιργινία Χαμουδοπούλου-		Λειβαδάρος Ἀντώνιος	20€	Στρούμπας Παντελῆς	10€
Κωνσταντινίδου	50€	Ρόκας Χαράλαμπος	10€	Ζήτη Χαρίκλεια	30€
Γεώργιος Βυθούλας	100€	Μουτσιῶν Ἀθανασία	10€	π. Κρητικὸς Γεώργιος	50€
Καψάσκη Ἀγγελικὴ	50€	Μήτρου Εὐαγγελία	10€	Κουτσούδη Ἀργυρώ	20€
Σταυρούλα Γιάντσου	10€	Μιλτιάδης Φαρμάκης	20€	Στάθης Συμεῶν	20€
Παραδέλλη Στέλλα	50€	Κολόκα Αἰκατερίνη	30€	Καντζάβελου Πετρούλα	150€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο, γιὰ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.